

מדינת ישראל

בעניין:

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107

טלפון: 073-3924600, פקסי: 03-5163093

המבקשת (המאשימה);

- נ ג ד -

בנימין נתניהו

באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן,

דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייר

מרח' הארבעה 28, תל אביב

טל: 03-7155000; פקסי: 03-7155001

ובאמצעות עוה"ד עמית חדד, נועה מילשטיין,

אביחי יהוסף ויאיר לשם

מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב

טל: 03-5333313; פקסי: 03-5333314

המשיב (נאשם 1);

תגובה לתגובת המאשימה לתשובת המשיב לבקשה לתיקון כתב האישום

בדרך של הוספת עדי תביעה שלכאורה רלוונטיים לאישום השלישי

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 26.5.2022, מתכבד המשיב להגיש את תגובתו לתגובת המאשימה ביחס לבקשת המאשימה מיום 13.4.2022 לתיקון כתב האישום בדרך של הוספת שלושה עדי תביעה (להלן: **הבקשה**).

בהתאם להסכמת הצדדים, מועברים לעיונו של בית המשפט הנכבד תמלילי החקירות של העדים שהמאשימה מבקשת להוסיף לרשימת עדי התביעה. כמו כן, מועברים לעיונו של בית המשפט תמלילי החקירות של עדי התביעה, הגב' הדס קליין ומר יונתן חסון, למען שלמות הטיעון. מובהר כי תמלילי החקירות מועברים לעיונו של בית המשפט הנכבד לצורך קבלת החלטה בבקשה בלבד, ואין בהגשתם כדי הסכמה להכניסם לתיק בית המשפט.

בהתאם לנימוקים שפורטו בהשלמת הטיעון ובתגובה זו, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את הבקשה שהגישה המאשימה לתיקון כתב האישום בדרך של הוספת שלושה עדי תביעה.

ואלה נימוקי התגובה:

א. אקדמת מילין קצרה

1. ביום 13.4.2022 הגישה המאשימה בקשה לתקן את כתב האישום בדרך של הוספת שלושה עדי תביעה – הגב' אלינור מילצין, מר איאן מורס והגב' ענבר בלנקמן (להלן: **העדים הנוספים**).

2. שלושת העדים הנוספים נחקרו על ידי המשיבה במסגרת השלמת חקירה שנפתחה בחודש אוקטובר 2021. השלמת חקירה זו נפתחה בעקבות דברים שמסרה עדת התביעה, הגב' הדס קליין ביום 11.10.2021. במועד זה מסרה הגב' קליין למאשימה מידע בנוגע לתכשיטים שניתנו לכאורה לגב' שרה נתניהו בשלושה מקרים – בשני מקרים על ידי מר גיימס פאקר ובמקרה נוסף, כך לטענת הגב' קליין, על ידי מר ארנון מילצין.

3. ביחס לבקשה זו, הצדדים אינם חלוקים על העובדות הבאות:

(א) הגב' קליין לא מצאה לנכון למסור את המידע בנוגע לתכשיטים הנטענים במהלך 10 חקירותיה המפורטות במסמך בשנים 2016-2018 וגם לא בשנתיים שחלפו מאז ועד להגשת כתב האישום נגד המשיב ואחרים;

(ב) גם עדי התביעה יונתן חסון, ארנון מילצין וגיימס פאקר לא מסרו מידע כלשהו על אירועים אלה במהלך חקירותיהם במסמך עובר להגשת כתב האישום;

(ג) האירועים עליהם נחקרו העדים הנוספים לא מופיעים בכתב האישום שהוגש נגד המשיב ולמאשימה אין כוונה להוסיף אותם לכתב האישום;

(ד) המאשימה, בהחלטה מושכלת של היועץ המשפטי לממשלה דאז, לא מיצתה את החקירה ביחס לאותם אירועים, ובכלל זה לא גבתה גרסאות מגורמי מפתח ובהם מר ארנון מילצין, מר גיימס פאקר והגב' שרה נתניהו;

(ה) הטענות בדבר האירועים הנטענים מעולם לא הוצגו למשיב, ולא ניתנה לו ההזדמנות להתייחס אליהם בטרם הוגשה הבקשה לתיקון כתב האישום;

(ו) אחת הסיבות בגינה הוחלט שלא למצות את החקירה ביחס לאירועים אלה, היא העובדה שההליך נגד המשיב נמצא בעיצומו (סעיף 5 לבקשה). נזכיר בהקשר זה כי כתב האישום נגד המשיב הוגש ביום 28.1.2020; ביום 8.2.2021, לפני כשנה וחצי, ניתן מענה המשיב לאישומים נגדו; וביום 5.4.2021 החל שלב ההוכחות במשפטו של המשיב.

4. למעשה הצדדים גם אינם חלוקים על כך שבבואו של בית המשפט הנכבד לבחון את בקשת המאשימה לתיקון כתב האישום, עליו לבחון שתי סוגיות מרכזיות: האחת, הרלוונטיות של העדים הנוספים לאישום השלישי (המאשימה מכנה שיקול זה כ"שייכות לעניין"); השנייה, הפגיעה ביכולתו של המשיב להתגונן אל מול האישומים נגדו בעקבות התיקון.

ב. עדויות העדים הנוספים אינן רלוונטיות לבירור האישום השלישי המיוחס למשיב בלבד

5. נתחיל בסוגיית הרלוונטיות לאישום השלישי.

6. בבואו של בית המשפט לבחון בקשה לתיקון כתב אישום לפי סעיף 92 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 (להלן: **החוק**) עליו לאזן בין ערך גילוי האמת לבין הפגיעה בהגנת הנאשם.

7. אלא שערך גילוי האמת העומד בבסיס סעיף 92 לחוק לא מתייחס לגילוי של "כל" אמת באשר היא, אלא רק לגילוי אמת שיש בה כדי להכריע במחלוקות בין הצדדים בקשר לעובדות המפורטות בכתב האישום נגד הנאשם.

8. כלל יסוד הוא, כי עדי התביעה שמופיעים ברשימת עדי התביעה, צריכים לתרום לבירור העובדות המופיעות בכתב האישום שמצויות במחלוקת בין התביעה לבין ההגנה. סיכם את הדברים בית המשפט בת"פ (שלום ת"א) 2793/07 **פרקליטות מחוז ת"א נ' יהודה** (נבו, 30.10.2008):

**"מגמת הפסיקה ברורה אפוא: התרת תיקון כתב אישום על דרך הוספת עדים
שעדויותיהם תורמות לברור העובדות השנויות במחלוקת, בכפוף לשמירה על זכויות
היסוד של הנאשם להליך הוגן ואי פגיעה ביכולתו להתגונן כראוי".**

9. הנה, תנאי הסף, הבסיסי והמתבקש, הוא כי הוספת עדי התביעה תתרום לברור העובדות השנויות במחלוקת בין הצדדים. התשובה לשאלה מהן העובדות השנויות במחלוקת, נמצאת בהשוואה בין כתב האישום המיוחס לנאשם לבין תשובתו של הנאשם לאישום.
10. בעניינו, אין חולק, כאמור, כי האירועים הנטענים שהעדים הנוספים עתידים להעיד לגביהם לא מופיעים באישום השלישי, ואין כוונה להוסיף אותם לאישום זה.
11. עוד אין חולק, שעדויותיהם של העדים הנוספים לא מתיימרות להתמודד עם טענות הגנה שהועלו על ידי המשיב בתשובתו לאישום.
12. בנסיבות אלה, משעה שהעדים הנוספים לא אמורים ולא יכולים לסייע לצדדים בברור האמת השנויה במחלוקת בין הצדדים, יש לדחות את הבקשה.
13. לכך יש להוסיף את העובדה הקריטית הבאה.
14. האישום השלישי בכתב האישום מייחס למשיב, **ולו בלבד**, עבירה של מרמה והפרת אמונים. על כן, נדרשת המאשימה להציג ראיות שמוכיחות, לשיטתה, את הטענות כנגדו.
15. אלא שחומר החקירה שנאסף במסגרת השלמת החקירה, מתייחס למתנות נטענות שניתנו לגב' שרה נתניהו על ידי מר מילצ'ין ומר פאקר. **עיון בחומר החקירה שנאסף במסגרת השלמת החקירה מגלה כי המשיב נעדר ממנו לחלוטין. חומר החקירה לא מלמד על מעשים כלשהם שמיוחסים למשיב, ואפילו לא מלמד על מודעות, ולו משתמעת, של המשיב לכך שהגב' נתניהו קיבלה את התכשיטים הנטענים ממר פאקר ומר מילצ'ין.**
16. נרחיב בקצרה תוך הפניה לתמלילי החקירה המוגשים פיזית לבית המשפט הנכבד.
17. **האירוע הראשון** אותו מתארת הגב' קליין התחיל לטענתה **בשיחת טלפון שקיבלה הגב' קליין מהגב' שרה נתניהו** שביקשה ממנה "מתנה יפה" לכבוד יום הנישואין של המשיב והגב' נתניהו. לטענת הגב' קליין היא **התקשרה למר מילצ'ין ועדכנה אותו בדבר תוכן השיחה שלה עם הגב' נתניהו**. מר מילצ'ין, כך לטענת הגב' קליין, ביקש ממנה לפנות עם **הבקשה למר פאקר** שהסכים לרכוש את המתנה לגב' נתניהו. הגב' קליין לא ידעה לספר מידעה אישית האם התכשיט ניתן לבסוף לגב' נתניהו ובאילו נסיבות, אך היא **העריכה שהעוזר של מר פאקר, מר איאן מוריס, מסר לו את התכשיט ומר פאקר הוא שמסר אותו לגב' נתניהו** ("לדעתי איאן נתן לגיימי לתת לה את זה") (תמליל חקירת הגב' קליין מיום 24.10.2021, עמודים 7-11; תמליל החקירה של הגב' קליין מיום 15.11.2021, עמודים 2-5, 54).
18. מר מוריס, שלכאורה רכש את התכשיט, סיפר בחקירתו מיום 10.11.2021, כי הוא התבקש על ידי מר פאקר לרכוש תכשיט (תמליל החקירה של מר מוריס מיום 10.11.2021, עמודים 4-5) ואמר שהוא הניח, ככל הנראה בהמשך לדברים שמסרה לו הגב' קליין, שהתכשיט מיועד לגב' נתניהו (שם, עמוד 7). למיטב זכרונו, הוא נתן את התכשיט למר פאקר או לגב' קליין (שם, עמוד 11) אך הוא לא נכח במועד מסירת התכשיט לגב' נתניהו, ככל שנמסר (שם, עמוד 13).
19. **ניתן לראות שהמשיב נעדר לחלוטין מסיפור המעשה – לא נטען שהוא ביקש את התכשיט, לא נטען שהוא קיבל את התכשיט ואף לא נטען שהוא ידע שמר פאקר רכש תכשיט לגב' נתניהו.**

20. בדיעבד, כך מספרת הגב' קליין, הגב' שרה נתניהו טענה בפני הגב' קליין כי המשיב התייחס לצמיד ואמר לה (לגב' שרה נתניהו) שהתכשיט לא לטעמו (תמליל חקירת הגב' קליין מיום 24.10.2021, עמוד 18). חשוב לשים לב שהגב' קליין לא טענה שהגב' נתניהו אמרה לה שהמשיב מודע לכך שהצמיד נרכש על ידי מר פאקר או מר מילצ'ין לבקשת הגב' נתניהו. הגב' קליין טוענת כי הגב' נתניהו טענה בפניה שהמשיב לא אהב את הסגנון של התכשיט, וזאת בלבד. בהמשך החקירה הגב' קליין אף ציינה שהיא בכלל לא יודעת האם הדברים נאמרו בכלל על ידי המשיב ("יכול להיות שהיא סתם השתמשה בשם שלו אז שהיא אמרה לי", תמליל החקירה מיום 24.10.2021, עמוד 28). מדובר בעדות שמועה ביחס לדברים שנאמרו לכאורה על ידי הגב' נתניהו, אשת המשיב (על כל המשתמע מכך), שממילא אינה מלמדת דבר ביחס למודעות המשיב לרכישת התכשיט ולזהות רוכש התכשיט.
21. **האירוע השני** אותו מתארת הגב' קליין הוא מקרה בו **מר מוריס, שהיה העוזר של פאקר**, רכש סט תכשיטים בחנות תכשיטים עבור הגב' נתניהו. הגב' קליין טענה שהיא **משערת שמר פאקר "הגיע לשם [לבלפור] ונתן את זה כנראה"** (תמליל הודעת הגב' קליין, עמודים 21-23). יצוין כי בחקירתה השנייה במסגרת השלמת החקירה, מיום 15.11.2021, מציינת הגב' קליין מספר פעמים כי מר פאקר לא העניק אף פעם באופן אישי את המתנות לגב' נתניהו (למשל, בתמליל החקירה מיום 15.11.2021, עמוד "ג'יימי לא נתן לה מתנות. לא נתן לה מתנות").
22. לטענת הגב' קליין, בשלב מסוים, **הגב' נתניהו יצרה איתה קשר וביקשה להחליף את התכשיטים שנרכשו משום שהיא קיבלה סט תכשיטים זהה בהזדמנות אחרת**. הגב' קליין, לטענתה, אכן נסעה לחנות כדי להחליף את התכשיטים (תמליל החקירה של גב' קליין מיום 24.10.2021, עמוד 23; וכן תמליל החקירה של הגב' קליין מיום 15.11.2021, עמודים 9-15). **לשאלתם המפורשת של החוקרים השיבה הגב' קליין שהיא לא יודעת האם המשיב ידע על רכישת התכשיטים והחלפתם** (תמליל החקירה של גב' קליין מיום 24.10.2021, עמוד 28).
23. מר מוריס, שלכאורה רכש את התכשיטים, לא ידע לספר עבור מי הם נרכשו, רק הניח שהתכשיטים מיועדים לגב' נתניהו. באופן כללי מר מוריס לא זכר את הנסיבות המדויקות של הרכישה (תמליל החקירה של מר מוריס מיום 10.11.2021, עמודים 14-16). מר מוריס ידע לספר שהוא מעולם לא מסר מתנה כלשהי בעצמו לגב' נתניהו (שם, עמוד 33). **מה שנעדר לחלוטין מההודעה של מר מוריס, כמו מהודעתה של הגב' קליין, הוא קשר כלשהו בין אירוע רכישת התכשיטים לבין המשיב**.
24. הנהג של מר מילצ'ין, מר יונתן חסון העיד ביחס לאירוע הראשון ולאירוע השני עדות מבולבלת, סותרת ולא קוהרנטית. מכל מקום, עדותו של מר חסון הינה עדות שמועה המבוססת על חלקי דברים ששמע מהגב' קליין וממר מוריס (תמליל החקירה של מר חסון מיום 2.11.2021, עמודים 4-6, 15, 18-19). מה שכן ניתן לחלץ מעדותו של מר חסון הוא את **היעדרותו המוחלטת של המשיב מסיפור הדברים**.
25. לשלמות התמונה נציין שנציגת חנות התכשיטים, הגב' ענבר בלנקמן, מסרה הודעה ביום 2.11.2021, במסגרתה הוצגו לה חשבוניות הקשורות לרכישת תכשיטים על ידי מר מוריס והגב' קליין (אותם מעולם לא פגשה). הגב' בלנקמן לא נשאלה וממילא לא ידעה לספר דבר על אודות המשיב.
26. **שוב, אין שום אזכור למשיב. אף אחד מהעדים שנחקרו לא סיפר כי המשיב ידע על הרכישה הנטענת עבור הגב' נתניהו, לא כל שכן ביצע פעולה כלשהי בקשר עם הרכישה**.
27. **האירוע השלישי** אליו מתייחסת הגב' קליין הוא רכישה נטענת של תכשיטים עבור הגב' שרה נתניהו שנבחרו על ידי בתו של מר מילצ'ין, הגב' אלינור מילצ'ין. לטענת הגב' קליין, אחד הנהגים של מילצ'ין (ככל הנראה לא מר חסון) נתן את התכשיטים לאחת מהעובדות של הגב' נתניהו (תמליל החקירה של הגב' קליין מיום 24.10.2021, עמודים 33-34). לאחר מכן הגב' קליין העבירה כסף לגב' אלינור מילצ'ין בגין התשלום עבור רכישת

התכשיטים (תמליל החקירה של הגב' קליין מיום 24.10.2021, עמודים 33-34; הגב' קליין מספרת על אירוע זה גם בתמליל החקירה מיום 15.11.2021, עמודים 25-31).

28. אלינור מילצ'ין, נחקרה ביום 2.11.2021, וידעה לספר שאביה, מר ארנון מילצ'ין, ביקש ממנה עזרה ברכישת תכשיטים לגב' נתניהו. הגב' אלינור מילצ'ין סיפרה שהיא מסרה את התכשיטים לגב' קליין או למר יונתן חסון, נהגו של מר מילצ'ין (לא זכרה למי מהם). עוד זכרה לספר שאביה, באמצעות אחד מהם, החזיר לה את הכספים ששילמה עבור התכשיטים (תמליל החקירה של הגב' אלינור מילצ'ין מיום 2.11.2021, עמודים 3-5, 17-18). כשנשאלה מי עוד היה מעורב ברכישה מלבד אביה והגב' קליין, השיבה שייתכן שהנהג, מר יונתן חסון, לקח את התכשיטים אבל היא לא בטוחה האם הוא ידע מה הוא מעביר (תמליל החקירה של הגב' אלינור מילצ'ין מיום 2.11.2021, עמוד 8). אלינור מילצ'ין אפילו לא זכרה האם שוחחה עם הגב' נתניהו על התכשיטים, אבל ככל הנראה שוחחה על כך רק עם אביה, מר ארנון מילצ'ין, ועם הגב' קליין (תמליל החקירה של אלינור מילצ'ין מיום 2.11.2021, עמודים 12, 25).

29. בקשר לאירוע הזה, הנהג, יונתן חסון, ידע לספר שהוא נשלח על ידי הגב' קליין לסטודיו לתכשיטים עם תמונות (תמליל החקירה של יונתן חסון מיום 2.11.2021, עמודים 1-2, 12), וכי בדיעבד הבין שהנסיעה הייתה עבור רכישת תכשיטים לגב' נתניהו (תמליל החקירה של מר חסון מיום 2.11.2021, תחתית עמוד 2, 12).

30. גם כאן מדובר באירוע שהמשיב נעדר ממנו לחלוטין – המשיב לא ביקש תכשיטים, הוא לא בחר תכשיטים, הוא לא קיבל תכשיטים, ואף אחד אפילו לא מעיד שהוא היה מודע לרכישת התכשיט, למסירתו לגב' נתניהו ולנסיבות אחרות הקשורות לאירוע הנטען.

31. יצוין שמר מילצ'ין, שלא נחקר במסגרת השלמת החקירה אך שוחח טלפונית עם החוקרים ביום 31.10.2021 לא זכר הרבה פרטים ביחס לאירועים אליהם התייחסה הגב' קליין, אבל במסגרת הפרטים שכן זכר אין אזכור או זכר כלשהו למשיב (כל שזכר לספר הם שברי זיכרונות על אודות אירועים ששמע מכלי שני על שיחות בין הגב' קליין לגב' נתניהו; בין הגב' קליין ובתו אלינור מילצ'ין לגב' נתניהו; ואולי על שיחה נוספת שלו עם מר פאקר).

32. בהיעדר מעשים המיוחסים למשיב, ובהיעדר אפשרות לייחס למשיב ולו מודעות לרכישת ולקבלת שלושת התכשיטים – ברור כי אין לטענות החדשות שהועלו על ידי הגב' קליין כדי לסייע בבירור המיוחס למשיב באישום השלישי. ונדגיש שוב, הגב' שרה נתניהו אינה נאשמת בכתב האישום בכלל ובאישום השלישי בפרט, המיוחס למשיב ולו בלבד.

33. ודוק; המאשימה טוענת בבקשתה, כי הסיבה לכך שהשלמת החקירה נעצרה מבלי למצות אותה, וכי היא לא עותרת לתיקון של כתב האישום כך ששלושת האירועים המפורטים לעיל יכללו בכתב האישום, היא השלב בו מצוי המשפט והרצון שלא לעכב את שמיעת ההליך.

34. ואולם, בחינה של הדברים מגלה שמדובר בטענה מוקשית, על פני הדברים. השלב בו מצוי המשפט היה ידוע למאשימה עת הוחלט לפתוח בהשלמת החקירה. גם אז המשפט נגד המשיב היה בעיצומו. ברור כי בשלב שבו הורו על ביצוע השלמת חקירה, הכוונה הייתה למצות את הבירור העובדתי וזאת כדי לתקן את כתב האישום ולכלול את האירועים שתוארו על ידי הגב' קליין – גם "במחיר" עצירת המשפט, ובתנאי שהראיות יאפשרו זאת. אלא שביצוע פעולות החקירה הוביל למסקנה הברורה שאין שום ראיה לכך שהמשיב היה קשור לשלושת האירועים שתיארה הגב' קליין, ואף אין שום ראיה שהמשיב ידע על אודות רכישת התכשיטים הנטענת על ידי מר מילצ'ין ומר פאקר וקבלתם הנטענת על ידי הגב' נתניהו. זוהי הסיבה האמיתית בגינה נעצרה השלמת החקירה, וזוהי הסיבה האמיתית בגינה המאשימה לא מבקשת כיום לתקן את כתב האישום ולהוסיף את שלושת האירועים לפירוט העובדתי של האישום השלישי.

35. עמדת המאשימה, כי ללא ראיה לכך שהמשיב היה מודע למתנות שהתקבלו אצל רעייתו לא היה מקום לכלול את המתנות בכתב האישום, נטענה על ידי המאשימה עצמה במענה שהגישה ביום 24.11.2020 לטענת ההגנה לפגם ופסול בכתב האישום. טענת ההגנה הייתה כי כתב האישום מייחס למשיב עבירות בגין מתנות שקיבלה רעייתו מבלי שהוא ביצע פעולה כלשהי ואף מבלי שהיה מודע לקבלת המתנות. בהקשר זה טענה המאשימה, כי "כאשר טובת ההנאה ניתנת לאדם המקורב לעובד הציבור בזיקה לתפקידו של עובד הציבור **ובידיעתו**", אזי ניתן לייחס לו עבירה של מרמה והפרת אמונים (סעיף 35 לתשובת המאשימה לטענות פגם או פסול); בהמשך אותה תגובה, ציינה המאשימה באופן מפורש, כי כתב האישום מציין שהמשיב היה מודע גם למארוזי השמפניה שקיבלה רעייתו (סעיף 41 לתגובת המאשימה). המשיב כופר בתזה המשפטית והעובדתית זו, ואולם בשלב זה אין מקום להידרש לכך.

36. לענייננו, עמדה זו של המאשימה מחזקת את המסקנה כי המאשימה מודעת לכך שבשלושת האירועים שתוארו על ידי הגב' קליין בהשלמת החקירה אין ראיות למודעותו של המשיב. לכן, בנסיבות אלה, הבינה המאשימה שהיא לא יכולה לתקן את כתב האישום כך שיכלול את שלושת האירועים האמורים (והמוכחשים). אם המאשימה לא יכולה לתקן את כתב האישום ולכלול את האירועים הנטענים בהיעדר ראיות הקושרות את המשיב לאירועים, ולו ברמת המודעות, הרי שאין מקום לאפשר למאשימה להשמיע עדים שיעידו על אירועים שהמשיב לא היה מעורב בהם ולא מודע להם.

37. משעה שכתב האישום לא כולל התייחסות לשלושת התכשיטים שניתנו לכאורה לגב' נתניהו; ומשעה שחומר החקירה שנאסף במסגרת השלמת החקירה לא מייחס למשיב מעשים ואף לא מודעות לבקשת התכשיטים או לקבלתם הנטענת – הרי שעדויותיהם של העדים הנוספים אינן רלוונטיות לאישום נגד המשיב והן לא יסייעו לבית המשפט הנכבד בהכרעה מהי האמת הרלוונטית לצורך הכרעה בהליך.

ג. בנסיבות, תיקון כתב האישום יפגע ביכולתו של המשיב להתגונן

38. לכך יש להוסיף את הפגיעה ביכולתו של המשיב להתגונן בעקבות התיקון.

39. כפי שפורט בהרחבה בהשלמת הטיעון, הגנתו של המשיב תיפגע במספר מישורים:

(א) ראשית, שכן חקירת שלושת האירועים הנטענים נגדעה באיבה באופן מכוון ומושכל בהחלטת היועץ המשפטי לממשלה דאז, מבלי שנחקרו גורמי מפתח הרלוונטיים לטענות;

(ב) שנית, שכן לא ניתנה למשיב, שהוא הנאשם היחיד באישום השלישי, הזדמנות להציג את גרסתו לטענות שיוצגו על ידי העדים הנוספים;

(ג) שלישית, שכן אי מיצוי הבירור העובדתי ואי הכללת העובדות הנטענות בכתב האישום, לא מאפשרת למשיב לדעת מהי המסכת העובדתית הנטענת על ידי המאשימה מולה הוא נדרש להתגונן ואותה הוא נדרש להפריך;

(ד) רביעית, בשל השהייה שבין סיום השלמת החקירה לבין הגשת הבקשה לתיקון כתב האישום;

(ה) חמישית, שכן משעה שעדותם של העדים הנוספים אינה רלוונטית לכתב האישום, הרי שהיא נועדה להשחיר את הנאשם באופן שעשוי להטות שלא כדין את שיקול דעתו של בית המשפט הנכבד.

40. על כל אלה משיבה המאשימה בטענה הבאה: הטעמים שהעלה המשיב לא פוגעים בזכותו של המשיב להתגונן, שכן אלו טענות שהמשיב יכול היה לטעון גם אם העדים הנוספים היו נרשמים מלכתחילה ברשימת עדי התביעה. בהקשר זה טוענת המאשימה כי הנאשם טען טענות דומות ביחס לעדים שנכללו ברשימת עדי התביעה – מר אבי ברגר, מר ניר חפץ ועו"ד דנה נויפלד וזו הראיה שהוא יוכל לטעון טענות דומות גם כנגד

העדים הנוספים, גם אם יכללו ברשימת עדי התביעה (סעיף 15 לתגובת המאשימה).

41. אלא שבכך נקלעה המאשימה לכדי טעות.

42. ראשית, המאשימה התעלמה מטענת המשיב כי הוא כלל אינו יודע מול מה הוא נדרש להתגונן משעה שהבירור העובדתי ביחס לטענותיה של הגב' קליין לא מוצה ומדובר בקו חקירה שלמעשה נזנח על ידי המאשימה באמצע החקירה. לכך יש להוסיף שטענות המאשימה בהקשרים אלה לא הוצגו בפני המשיב ולא ניתנה לו ההזדמנות להתייחס אליהן. ואולי הכי חשוב, משעה שהמאשימה לא מבקשת לתקן את כתב האישום ולכלול את התזה שלה ביחס לאירועים הנטענים המשיב לא יכול לדעת מהן העובדות שלשיטת המאשימה התרחשו, ולכן אינו יכול לדעת מול אילו טענות הוא נדרש להתמודד ואילו עובדות נטענות עליו להפריך.

43. בהקשר זה המאשימה מבקשת לאחוז בחבל בשני קצותיו – מחד, לעצור את השלמת החקירה באמצע, ולא לתקן את כתב האישום כך שיכלול את העובדות החדשות שהתגלו לכאורה; מצד שני, להשמיע בפני בית המשפט עדים שיעידו על אותן טענות עובדתיות חדשות ועמומות.

44. זאת אין להתיר.

45. נזכיר כי בית המשפט הנכבד כבר קבע כי התנהלות זו של המאשימה, אשר מבקשת להעיד עדים ביחס לאירועים שלא מפורטים בכתב האישום ושהבירור העובדתי בעניינם לא הושלם, עשויה לפגוע בהגנת המשיב ואין להתירה. נפנה שוב להחלטת בית המשפט הנכבד בעניינו של העד אבי ברגר (החלטה מיום 27.10.2021):

"לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, אנו מקבלים את עמדת ההגנה לפיה אין לשמוע עדותו של העד אבי ברגר בעניין הקשור בערוץ 10, בהיותה חורגת מן המסגרת שנקבעה בכתב האישום. האירוע אליו מתייחסת העדות, התרחש לפי הטענה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. חרף זאת הוא לא נזכר בפרק בכתב האישום העוסק בתקופה זו, בניגוד לאירועים אחרים שפורטו בהרחבה. חסר זה מתחדד נוכח העובדה שפרשה אחרת הנוגעת לערוץ 10 כן נזכרת במפורש בכתב האישום בפרק ה. 3. יתר על כן, פרשה נוספת הנוגעת לערוץ 10 מוזכרת בפרק הנוגע לפעולות לפני התקופה הרלוונטית – פרק ד סעיף 21 א'. בנסיבות אלה, מקובלת עלינו טענת ההגנה כי שמיעת העדות בעניין זה פוגעת ביכולתו של הנאשם להתגונן, ולכן ההתנגדות מתקבלת".

46. וכן להחלטת בית המשפט הנכבד שדחתה את ניסיון המאשימה להעיד את עד המדינה חפץ על אירוע שלא נכלל בכתב האישום ושלא מסייע בבירור המחלוקות בין הצדדים (פרוטוקול הדין מיום 30.11.2021, עמוד 61 שורה 22 – עמוד 64 שורה 22).

47. לכך יש להוסיף את העניין העקרוני הבא.

48. כאמור, טענת המאשימה היא, כי התיקון לא יביא לפגיעה בהגנת הנאשם, משום שטענותיו בדבר היעדר הרלוונטיות של העדים לבירור האשמה, יוכלו להישמע ולהתברר בסמוך לעדותם, כפי שקרה בעניינם של מר ברגר, מר חפץ ועו"ד נויפלד.

49. בכך מתעלמת המאשימה מההלכה הפסוקה לפיה תיקון כתב האישום נועד לתקן פגם בכתב האישום שהמאשימה זיהתה לאחר הגשתן ((ע"פ 1/48 סילוסטר נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד א, 5 (1948); ע"פ 52/63 היועץ המשפטי לממשלה נ' פייגנבאום, פ"ד יז 1081 (1963) (להלן: עניין פייגנבאום)).

50. בעניינו, המאשימה לא מתיימרת לטעון שנפל פגם בכתב האישום ושהבקשה לתיקון אמורה לרפא פגם זה. די בכך כדי להוביל לדחיית הבקשה לתיקון. יפים לעניין זה קביעותיה של כבוד השופטת פינק בת"פ (מחוזי מרכז) 17577-02-18 **מדינת ישראל נ' כהן** (נבו, 28.12.2021), פסקה 16 :

"האם יש בתיקון כדי לרפא פגם בכתב האישום – כאמור, לעמדת התביעה, חוות הדעת נועדה אך כדי "לשקף" לבית המשפט את הדין האמריקאי, ואין בתיקון המבוקש כדי לשנות את המסד הראייתי. עמדה דומה הביעה התביעה במענה לטענות המקדמיות. אם אכן זאת עמדת התביעה, הרי שאין כל פגם בכתב האישום וממילא אין בתיקון כדי לרפא פגם כלשהו. מכאן, שאם נאמץ עמדה זו, כפשוטה, אין כלל צורך בתיקון".

51. בעניין פייגנבאום נקבע כי הבחינה שיש לבחון היא לא רק אם התיקון נועד לרפא פגם שנפל בכתב האישום, אלא האם התיקון ירפא את כל הפגמים ולא יותיר את ההליך פגום :

"אילו היה מדובר כאן בתיקון פגם שבכתב האישום בלבד, לא הייתי מהסס להרשות תיקונו, אפילו בשלב של ערעור שני. שיקול הדעת הנתון בכגון דא לבית המשפט, חייב בית המשפט להשתמש בו באורח שיפוטי, כשהוא משווה לנגד עיניו את המטרה לדון דין צדק לאמיתו. נראה לי שלעניין תיקון כתב האישום המבחן הוא, אם מתרפאים, על ידי אותו תיקון בלבד, הפגמים שבהליכים שהתנהלו עד לתיקון: שאם על ידי תוספת מלה או מחיקת מילה, וכיוצא באלה תיקונים בכתב האישום, לא יישאר עוד שריד ופליט לכל הפגמים שההליכים נפגמו בהם, פשיטא שבית המשפט חייב להרשות את התיקון; ואילו אם גם אחרי התיקון, ולמרות התיקון, יישארו ההליכים פגומים, אם מחמת חוסר הוכחה או חוסר הזדמנות להגנה ואם מחמת כל סיבה חוקית אחרת, לא ירשה בית המשפט את התיקון, אלא אם אפשר לעשותו בשלב ובנסיבות המרשים גם הסרת כל יתר הפגמים מן ההליכים..."

52. בעניינו, לא רק שהתיקון לא נועד לרפא פגם שנפל בכתב האישום ולא רק שהתיקון לא ירפא את הפגמים הקיימים בהליך, אלא שהתיקון ייצור פגמים נוספים בניהול ההליך – בדמות ניסיון להעיד עדים ולהציג ראיות שאינן רלוונטיות לכתב האישום, שלא הוצגו לנאשם ולא ניתנה לו ההזדמנות להתמודד עימן, ושכלל לא ברור מהן העובדות מולן ההגנה נדרשת להתגונן.

53. לפי ההלכה של בית המשפט העליון, אין להתיר את תיקון כתב האישום בדרך של הוספת העדים הנוספים לרשימת עד התביעה, רק כדי שבשלב מאוחר יותר יועלו טענות לכך שאין להעיד עדים אלה בשל פגמים בעדותם, ובכלל זה בשל חוסר הרלוונטיות של עדותם לבירור המחלוקות בין הצדדים להליך.

ד. סוף דבר

54. במקרה המיוחד של בקשת התיקון הנ"ל, בית המשפט הנכבד לא נדרש לאזן בין חקר האמת לבין זכותו של המשיב להליך הוגן.

55. בעניינו, האירועים עליהם אמורים העדים להעיד, כלל אינם רלוונטיים לבירור האמת המתבררת במסגרת ההליך. העדויות אינן רלוונטיות לבירור אשמתו של המשיב באישום השלישי, ולמעשה הן כלל לא מייחסות למשיב מעשים כלשהם ואף לא מודעות (שממילא לא יכולה להקים עבירה כשלעצמה) למעשים של אחרים.

56. לכך יש להוסיף את העובדה, שקבלת התיקון תקים למשיב טענות לפגמים נוספים בניהול ההליך ובכתב האישום, כך שלא רק שהתיקון לא מתקן פגם שנפל בכתב האישום הוא יוסיף על הפגמים שכבר קיימים בהליך.

57. מכאן מתחייבת המסקנה שיש לדחות את בקשת המאשימה. יפים לעניין זה דבריה של כבוד השופטת רוטלוי בת"פ (תל אביב) 368/96 **מדינת ישראל נ' בן נתן**, פ"ד תק-מח (3), 3237 :

"... מאחר שהתובעת איננה בטוחה כי מדובר בראייה חותכת היכולה לעזור לבית המשפט בגילוי האמת, ומאחר שהוספת העד יש בה, אולי, בעקיפין, משום יצירת רושם על עברו של הנאשם, החלטתי שלא להיעתר לבקשה ואני דוחה אותה" (שם, עמוד 3238).

58. בענייננו המאשימה מודה בפה מלא, כי האירועים עליהם עתידים להעיד העדים הנוספים לא מהווים ראיה חותכת שיכולה לסייע לבית המשפט בגילוי האמת. לעומת זאת, הכללת העדים הנוספים ברשימת העדים נועדה לנסות וליצור רושם שלילי על המשיב.

59. בנסיבות אלה, יש לדחות את הבקשה.

נועה מילשטיין, עו"ד

עמית חדד, עו"ד

ב"כ המשיב

זמן ביצוע הפעולה: 10:29 29/05/2022
מספר תיק: 67104-01-20
סוג מסמך: תגובה/תשובה
מספר אסמכתא למעקב: 11443689

על המגיש לשמור את מספר האסמכתא לשם קבלת מידע אודותיו
המסמך הועבר לבדיקת מזכירות.

• אם יאושר, יתויק בתיק ומועד ההגשה החוקי יחושב לפי זמן ביצוע הפעולה באתר ולא לפי תאריך האישור במזכירות.
כמו כן, יופק אישור שיוצג בתיקיית תיק נייר.

• אם לא יאושר, תשלח למגיש הודעה על כך.